

Ens protegim i defensem mútuament

ELS PRODUCTORS I DIFUSORS DE CULTURA SÓN ELS PROTECTORS I DEFENSORS DELS ACTIVISTES POLÍTICS QUE BUSQUEN UN ESTAT QUE RESPECTI LA LLENGUA I LA CULTURA DELS SEUS CIUTADANS

Per als qui treballem a Òmnium Cultural la reflexió sobre el caràcter cultural i/o polític de la nostra activitat és un tema ben resolt. De fet és un altre aspecte important que té unes característiques mixtes, barrejades si voleu. Perquè: qui podria definir de manera precisa els límits entre el que és cultura i el que és política?

Aquest és un aspecte entre més, perquè no és l'únic tema al qual trobem fronteres difuses. Ens passa també quan ens referim als que *treballem* a Òmnium. Efectivament, sota aquest plural hi trobareu persones que treballem de manera voluntària com és el cas dels membres de les juntes del territori o la nacional que formem un col·lectiu de més de 200 persones considerat el nucli dirigent de l'entitat; hi hauríem de sumar els voluntaris, socis que han decidit regalar part del seu temps i les seves idees als diversos projectes que hi ha en marxa. Al costat d'aquest voluntariat, hi trobem els professionals, és a dir, aquells que treballen en el sentit estricte de la paraula, persones contractades per fer realitat els programes aprovats. Quan observem el funcionament de l'entitat, la diferència entre un professional i un voluntari no és sempre clara ja que els professionals solen tenir una capacitat de decisió i de fer propostes que va més enllà de les seves estrictes responsabilitats i els voluntaris sovint fan tasques similars a les que fan els tècnics. En resum, hi ha tècnics amb molta iniciativa i voluntaris amb força actuació pràctica; en bona harmonia.

Aquesta introducció ve a tomb de la reflexió sobre la relació entre cultura i política i serveix per argumentar per què aquest conjunt de persones actu-

MURIEL CASALS

em amb tanta tranquil·litat en el doble territori de la cultura i de la política. Ens hem acostumat a explicar que tot allò que fem és fidel a l'esperit dels fundadors d'Òmnium Cultural que el 1961 van crear una associació per defensar i promoure la llengua i la cultura catalanes. En aquest sentit, afirmem que, ara mateix, el millor que podem fer per defensar la llengua i la cultura és treballar per la independència de Catalunya i això explica bona part de les nostres accions concretes, sobretot de les que són més visibles als mitjans de comunicació.

Però és interessant constatar que, si bé és cert que hi ha actuacions polítiques en defensa de la llengua i la cultura, també podem fer l'afirmació en el sentit invers: l'activisme cultural actua com a element de defensa i consolidació de la política catalana en el sentit més ampli i més noble de la paraula política. Les accions polítiques en defensa de la cultura prenen tot el seu sentit i, sobretot, se senten

protegides, per l'activisme cultural existent.

Aquesta afirmació es justifica si recordem algunes activitats culturals en què afortunadament Òmnium ha estat involucrat repassant només aquests darrers dies.

El passat dilluns dia 20 vàrem viure la Festa de la Llança, una vetllada que assenyalava l'inici de la festa de Sant Jordi. Des de fa set anys tenim una llança que no és una arma d'atac o de defensa sinó que la veiem com una eina per escriure; i ja sabem que per escriure cal començar llegint. Així és que més de 6.000 lectors van participar en el joc de passejar-se virtualment per l'aparador de les novetats que els editors de llibres en català havien preparat, per decidir quines serien les obres que els vindria més de gust regalar. Una manera de fixar-se en els llibres sense oblidar el disseny de les portades.

Cal remarcar que quasi al mateix temps hem tingut la darrera sessió d'un cicle sobre la llengua que ens ha deixat elements per al debat. Com ens farà reflexionar la lectura del llibre de records de Ramon Vila d'Abadal, aquest home savi que va ser estret col·laborador de l'abat Escarré i que ens regalava generosament trossos de la seva prodigiosa memòria. Si, a més, teníeu la sort d'anar a Solsona, una de les més boniques ciutats del país, hi celebraríeu la setena edició dels Premis Drac; allà constataríem la qualitat de la producció literària emergent i podríem gaudir de l'espectacle preparat per joves aprenents de música i de teatre.

En conclusió, l'activisme polític té la solidesa que li atorga un entorn cultural ben viu i de gran qualitat.